

Motion

1984/85: 531

Birgitta Rydle

SJ:s service till vissa rörelsehindrade passagerare

En man steg av tåget.

Han var 84 år gammal. hade rest hela den långa vägen från västra Jämtland för att fira jul hos sin dotter i Stockholm. Han steg av tåget på Stockholm C. Han hade suttit i vagnen från Storlien. Den var kopplad sist i tåget. Det var näst intill att han hade fått hoppa av utanför perrongen, eftersom den knappt räckte till för det långa tåget. Hur han nu skulle ha klarat det. Hans anhöriga mötte honom och bar hans bagage. Själv hade han sin käpp att stödja sig på. Den behövde han eftersom hans höftleder var slitna efter många års hårt kroppsarbete i de jämtländska skogarna. Han såg framför sig den minst tvåhundra meter långa perrongen fram till stationsbyggnaden och tänkte: Orkar jag gå hela den långa vägen? Hans anhöriga hade försökt att på Centralen få låna en transportstol, med vars hjälp de hade kunnat underlätta för honom att komma ut till deras utanför parkerade bil.

Någon sådan stol fanns inte.

En man steg på tåget. Han var 84 år gammal och skulle återvända hem efter att ha firat jul hos sin dotter i Stockholm. Hans anhöriga skjutsade honom till Centralen och bar hans bagage till Storlienvagnen, där han hade fått platsbiljett. Storlienvagnen var placerad först i tåget. Det var så långt bort från stationsbyggnaden att perrongens längd knappt räckte till för det långa tåget. Själv hade han sin käpp att stödja sig på. Den behövde han, eftersom hans höftleder var slitna efter många års hårt kroppsarbete i de jämtländska skogarna. Han såg framför sig den minst tvåhundra meter långa perrongen fram till sin vagn och tänkte: Orkar jag gå hela den här långa vägen? Hans anhöriga hade försökt att på Centralen få låna en transportstol, med vars hjälp de hade kunnat underlätta för honom att komma från deras utanför parkerade bil till den betalda sittplatsen i Storlienvagnen.

Någon sådan stol fanns inte.

En man steg av Linjeflygs plan från Östersund på Arlanda. Han var 85 år gammal. Han möttes av sina anhöriga. Bagaget tog de på en bagagevagn. Med hjälp av en transportstol skjutsade de honom ut till den utanför parkerade bilen. Den käpp han annars var så beroende av för att förflytta sig behövde han inte stödja sig på, fast hans höftleder var slitna efter många års hårt arbete i de jämtländska skogarna. Han behövde inte heller känna oro för att orka gå en lång sträcka.

En man steg på Linjeflygs plan från Arlanda till Östersund. Han var 85 år gammal. Han följdes av sina anhöriga. Bagaget tog de på en bagagevagn. Med hjälp av en transportstol skjutsades han från den parkerade bilen ut till

sin plats i flygplanet. Han behövde inte använda sin käpp, som han annars var så beroende av eftersom hans höftleder var slitna efter många års hårt arbete i de jämtländska skogarna. Han behövde inte heller känna oro för att orka gå en lång sträcka.

En man drömmer om att än en gång kunna åka med tåget. Han är 87 år gammal. Han vill gärna sitta på sin betalda sittplats och se de gamla välkända platserna längs järnvägen passeras: Bräcke, Ånge, Ljusdal, Bollnäs, Gävle ... Han vill kunna stiga av tåget vid Centralen, mötas av sina anhöriga, som tar bagaget på en bagagevagn och har en transportstol med sig, som han kan bli skjutsad i längs den långa perrongen och ut till den parkerade bilen. Då behöver han inte oroa sig för hur han med sina slitna höftleder med hjälp av sin käpp skall orka gå den sträcka, som för honom ter sig oändligt lång.

Han tänker att även om hans dotter och hennes familj bosätter sig i någon annan del av Sverige skall dessa hans drömda möjligheter vara desamma.

Med stöd av vad i motionen anförts hemställs

att riksdagen uttalar att SJ:s service till rörelsehindrade, icke rullstolsbundna passagerare bör förbättras i enlighet med motionens syften.

Stockholm den 14 januari 1985

BIRGITTA RYDLE (m)